

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

VI. Meditatio. In duas partes diuisa, supra antiphonam Ecclesie. O sacrum
conuiuum, in quo Christus sumitur, recolitur memoria passionis eius,
mens impletur gratia, & future gloria nobis pignus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](#)

MEDITATIONES. 25

quod arcæ appropinquasset, eam que atti-
gisset, ne caderet, repentina morte puni-
tus est. Quo casu perterritus Dauid, non
ausus fuit arcam Dei in domum suam
recipere. Et ego, qui non sum vir secun-
dum cor Dei, ut erat Dauid, accumbam
huic diuinæ mensæ, in qua est supremus
Dominus, in cuius honorem & reueren-
tiā facta est arca? Quomodo dulcis Iesu
audeam ore meo te attingere, cum ca-
rissimæ discipulæ tuæ Magdalenaæ te tan-
gendi desiderio captæ dixeris: *Noli metā Ioan. 2.*
gere? Et ego, qui neq; lachrymas, nec vn-
guentum pretiosum in pedes tuos effu-
di, sed nec in monte Caluariae sub cruce
tua steti, aut cum aromatibus ad sepul-
crum veni, audebo te adire? Securius er-
go erit Domine, si firmus subsistam, do-
nec amoris tui sagitta me attrahas, ut cō-
fix⁹ cerui instar ad te fonte viuū excurrā.

VI. MEDITATIO.

IN duas partes diuisa, supra antiphonam
Ecclesiæ O sacrum conuicium, in quo Chré-
stus sumitur, recolitur memoria passionis
eius, mens impletur gratia, & futu-
re gloria nobis pignus datur.

Est S. Thomæ o-
pusc. 57.

PVNCTA MEDITATIONIS
Primæ Partis.

B I. CON-

1. CONSIDERA quinque discrimina, quæ intercedunt inter hoc Christi conuiuium, & conuiuia huius mundi, in dicta Antiphona comprehensa. Primo conuiuia mundi profana sunt; in illis enim, neque datur sacer cibus, neque ferè vel ad animæ salutem, vel ad Dei gloriam instituuntur. At hoc CHRISTI epulum vocatur *Sacrum conuiuium*, ob cibi sanctitatem, ad Dei creatoris gloriam animam sanctificantis.

2. IN conuiuis mundi est ciborum magna varietas, & quo maior varietas est, hoc conuiuum est splendidius; quia cum unum ferculum non contineat saporem & perfectionem reliquorum ferculorum, non potest satiare vel expiere hominis appetitum. Verum in hoc sacro conuiuio, *in quo CHRISTVS sumitur*, est unum tantum ferculum, unusque cibus CHRISTVS, qui cum sit infinitus, omnem in se continet perfectionem. Et hic solus hominem potest exsaturare. Cuius figura fuit Manna, quæ omnem habebat delectationem, & saporis suavitatem.

3. IN conuiuis mundi, nullus sermo instituitur de morte, de tolerandis afflictionibus & ærumnis, sed de rebus luctuosis, In hoc vero CHRISTI recolitur

116

MEDITATIONES. 27

memoria passionis eius, & mortis, amore nostri, & pro salute nostra ab eo perpetuè.

4. MENS impletur gratia. In hoc conuiuio CHRISTI anima repletur gratia, q̄ affert salutem, & donorum coelestium incrementum. Sed in conuiuijs mundi, ita corpus impletur cibis, vt s̄a numero & corpori morbos, & animæ spiritale detrimentum afferant.

5. MUNDI conuiuia, ob excessus qui in illis sunt, amendant animas ad infernum, & sunt quasi æternorum suppliciorum pignora, sed sacrum CHRISTI conuiuum, cum sit fœlicitatis æternæ pignus, ipsum cœlum patefec t. Vnde & in antiphona dicitur: *Et futura gloria nobis pignus datur.*

PVNCTA MEDITATIONIS
Secundæ Partis.

I. CONSIDERA, quomodo amabili IESV placeat, vt in hoc suo sancto conuiuio faciamus omnia, quæ faciunt conuiua à Principe ad aliquid epulum profanum in uitati. Hi enim non solū magno desiderio anhelat ad conuiuij horam, sed etiam dant operam, vt bene compti & ornati appareant, deinde, vt gustum amplius oblectent, vacuum cibis stomachum adferunt, sciētes gratissimam rem

PINELLI

se facere inuitatori, si cupidè apparatis ei
bis vescantur.

2. CAVENT quoque sedulò, ne quid agant vel loquantur, quod Principi, à qui inuitati sunt, displiceat. Finito verò conuiuio, non mox discedunt, sed iucunda cō-Principe miscent colloquia, eiusque nū liberalitatem, nunc conuiuij magnifice-
tiam collaudant.

3. DISCESSVR I autem iterum gratias agunt Principi ob fauorem sibi præstiuū & ex animo se offerunt ad rependendum omne officium. Itaque si is, qui communicat, idem, spiritualiter cum CHRISTO à quo ad sacrum hoc conuiuium inuitatus est, faciat, officio suo, puto, faciet satis.

FRVCTVS.

VITILITAS, quæ ex hac Meditatione hauriri poterit, erit gratum se erga tam liberalem Dominum, qui magno honore nos afficit, multaq; dona largitur, & pauca vicissim à nobis postulat, declarare.

DISCVRSVS.

Per modum Colloquij.

DOMINE mirum non est, si tui sacramentum magnificientia me reddat attonitum: nam Esajas multis annis saeculis preuidens illud tamquam pictus

MEDITATIONES. 29

ram adumbratam, ad illud obstupuit, ac
ad laudandum eius splendorem dixit, *Fa Cap. 25o.*]
ciet Dominus exercituum omnibus popu-
lis in monte hoc conuiuim pinguium Ma-
gnum hoc conuiuim erit, o sancte Pro-
pheta, quia non quiuis, sed Dominus ex-
ercituum illud instituet, atque id non cer-
tis tantum hominibus, sed omnibus mu-
di populis. Nec faciet in quoquis loco, sed
in monte, in quo exister Ecclesia Dei, que *Matt. 16.*
est ciuitas supra montem posita. Denique
erit conuiuim pinguium: cibus enim
erit CHRISTVS, qui unctus est de Spiritu
sancto. Lætare o Ecclesia sancta, quia
tu es mons ille a Deo electus ad diuinum
hoc conuiuim. In brachio tuis parata
stat mensa, tuique cari filii sicut nouellæ *Ps. 127.*
oliuarum in circuitu eius. Exurge anima-
mea, & quamprimum ex obscura valle,
a teipsa discede, quia Dominus te sub
monte ad conuiuim suum expellet, non
iam tonans, aut fulgorans, ut fecit filiis
Israel, sed in uitat nos his benevolis ver-
bis. *Venite ad me omnes, qui laboratis, et ego resiciam vos.* *Exod. 19.*
onerae estis, & ego resiciam vos. *Perga-*
mus modò securi: nec enim amplius vi-
get lex illa: *Qui tetigerit montem, morte*
morietur. Sed contrà potius, qui sub mon-
tem venerit, & de hoc Sacramento man-
ducatur, uiuet in æternum. *Verum ad-* *Exod. 19.*
Ioan. 6.]

B. 5

uex-

uertere anima mea, non omnes posse ascen-

Psa. 23.

dere in hunc montem, sed tantum, ut lo-

Matth. 22

quitur regius Propheta, innocentem ma-

Luc. 15.

nibus, & mundo corde. Hæc est vestis nu-

pitalis, qua ornati esse debemus in CHRI-

STI conuiuio: alioquin audiemus terribi-

lia illa verba:

Ligatis manibus & pedib. e-

ius, mittite eū in tenebras exteriores.

Hei mihi Domine, qui instar filii prodigi vi-

uendo luxuriosè in quinaui & lacerauive

stem innocentiae in sacro baptismo accep-

tam. Heu misero, si mihi non subuenie-

ris in tuo sacro conuiuio, comparere mi-

nime audebo. Quid faciam Domine, si

propter peccata mea fuero repudiatus à

te? Quid faciam, cùm pudore vetere veni-

nire sine veste. Fortè ex folijs consuam

vestem, vti fecit Adam, postquam ve-

stem innocentiae ei à Deo datam perdi-

dit. Sed eheu, parum id mihi proderit, si-

cum nec profuit ipsi Adam, qui cùm in con-

spectum Dei venire non auderet cum illa

veste, feseabscondit. Si vero vt ego me

abscondam, nónne priuabor salutari hoc

conuiuio? Ad te igitur patrem misericor-

iarum me conuerto, confiteorque me

in eum modum te offendisse, vt nō sim

dignus vocari filius tuus. At confidens

infinitæ bonitati tuæ, te obsecro, ne mea

errata, sed tuarum misericordiarum ma-

gni-

gnitudinem respicere velis. Misericors est
Dominus, quia filius prodigus non solū
à suo Patre fuit receptus; sed etiam ueste
donatus, & annulo ornatus, ut interesset
posset conuiuio vituli saginati.

LNC. 15.

VII. MEDITATIO.

*De Fine, quo quis moueri debet ad suscep-
tiendam sacram Eucaristi-
am.*

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. CONSIDERA, cum hoc diuinissi-
mum Sacramentum à CHRISTO institu-
tum sit, quasi medicina, ad præseruan-
dum nos à malo, atque etiam ad alēdam
spiritualiter animam nostram, congruens
esse, ut idipsum tanquam finis proprius
nos ad communionem permoueat, qđ
deinde à nobis referatur ad gloriam Dei,
velut ad finem extremum.

2. CONSIDERA Deū non alio fine hūc
cibum spiritualem nobis reliquisse, quā
vt sacrae Eucharistiae beneficio in ipsum
transformaremur, secundum eiusvolun-
tatem viuendo, quod non est aliud, quā
Deum viuere in nobis.

3. CONTEMPLARE mirificum deside-
rium, quo Pater & Filius flagrant pro
nostra salute & perfectione promouen-
da. Ille enim nobis misit filium suum, vt

B 4

ii-

